

*Ολύμπου καὶ τῆς Πρεθέζης. Εἶναι συκοφαντίκη ἡ ἀποδιδομένη τῇ Αὐστρίᾳ φιλοδοξία; 'Αλλὰ τότε διατί ὁ ἀρθρογράφος τῆς Νέας Ἡμέρας ἐπιφέρει οκτωτέρῳ:

«Ἡ ἄμεσος Αὐστριακὴ ἐπικράτησις ἀπεκρίτητος ἐνδέχεται νὰ οκτώστῃ μόνον ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις τῆς

*Λαριας καὶ τῆς Μακεδονίας ἔνθι τὸ συμμαγές τοῦ Τοποκλίνου πρὸς τὸ παρόν πᾶσκν δριτικήν ἀποκλίνει.

*Η Αὐστριακὴ λοιπὸν οκτώστητος ἐνδέχεται νὰ οκτώστῃ ἀπεκράτητος μέχρι Ιωαννίνων, ἀλλὰ θὰ εἶναι συκοφαντίκη νὰ διατυχούσθω μεν δὲ οὐκ οκτέλθῃ ἀναποδράστως καὶ μέχρι τῆς Πρεθέζης; *Η ἐνδέχεται δὲ αὐστριακὸς τῆς Μητροβίτσας στρατὸς νὰ οκτέλθῃ μέχρι Γρεβενῶν καὶ Βιτωλίων ἀπαραιτήτως, θὰ εἶναι δὲ συκοφαντίκη, ἀν εἴπωμεν δὲ οκτὰ φυσικὸν λόγον θὰ ἀφροπάσῃ καὶ τὴν Χαλκιδικὴν καὶ τὸν "Ολυμπον" καὶ τὴν Θεσσαλονίκην; Ό κ. Τρικούπης δὲν ἀγνοεῖ δὲ η Νέα Ἡμέρα ἐν Αθήναις μὲν οκτὸν οὐδὲν διαφέρει τοῦ Τηλεγράφου, ἀλλὰ ἐν Ηπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ καὶ τῷ Ολύμπῳ ἀναγνώσκεται πλειότερον τῆς Ορας καὶ τοῦ Μὴ Χάνεσαι. *Απαιτεῖται λοιπὸν ἀπὸ σήμερον νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ιδεῶν τοῦ φύλλου τούτου, ὃν τοὺς συντάκτας ἔχει ἐν Αθήναις συνεργάτες.

Προκειμένου περὶ νέας πολιτικῆς πάλης ἐπὶ ζητήματος οὗτω σοβαροῦ καὶ ήμεις καὶ πᾶς Ελληνης πρέπει νὰ ἔχῃ σφεῖς ιδέας περὶ τῶν ἀρχῶν τῶν πολιτικῶν ἡμῶν κομμάτων. *Ημεῖς οὔτινες ἔχομεν προσωπικοὺς ἔχθρους τοὺς ἔχθρους αὐτῆς καὶ τοὺς προδότας, ήμεις πρὸ πάντων δὲν δυνάμεθα οὐδὲ οκτὸν ἔλαχιστον νὰ ἀνεχθῶμεν τοιάυτας ἀντιφέσεις. Μίx εἶναι ή ὅδός τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, ἐφ' οἷς θὰ συνκνηθῶσι πάντες οἱ Ελληνες κατὰ τῆς Αὐστριακῆς καὶ τῶν μισθωτῶν αὐτῆς ὀργάνων. Δὲν θὰ ἀρήσωμεν νὰ εἰσχωρήσῃ μεταξὺ ἡμῶν ἡ προδοσία καὶ η μαλακία. Βδελυττόμεθα τὴν προστασίαν τῆς Ρωσίας, ἀλλὰ βδελυττόμεθα περισσότερον τὴν Αὐστριακὴν προστασίαν, διότι η τελευταία καὶ πλησιέστε-

ρον ἡμῶν ἔφικτε καὶ οὐχὶ ἀδύνατον νὰ τύχῃ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐπιδοκιμασίας. Πρὸν η λοιπὸν ἐκλέχωμεν τοὺς ἔχθρους ἡμῶν καὶ φίλους, ἀπκιτοῦμεν οὐαδὸς ἀρχηγὸς τῆς *Αντιπολιτεύσεως ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ιδεῶν τῆς Νέας Ἡμέρας.

*Αλλ' ἐπίτην θέττον η βράδιον ἐπὶ τῶν ἑρειπίων τοῦ Οθωμανικοῦ Κράτους ἀνυδροῦ ἡ σύμπλεγμα ἀνεξαρτήτων Κρατῶν, δὲν θὰ ξανθεῖ τοις ἀδύνατον νὰ ξυλίζῃ ἐπ' αὐτῶν η δυναστεία τῶν Αψύρρυγων τὴν ὑπερτάτην ἐκείνην προστασίαν, η ησκησερ ἐπὶ αἰώνας ὅλους ἐν Γερμανίᾳ καὶ ητοις ἀποτελεῖ χρησιμωτάτην ἐγγίνουσιν καὶ κατ' ἐμφύλιων σπαραγμῶν καὶ κατὰ ξερικῶν κατακτήσεων

*Αντιθέτως πρὸς τὰ ὑπουργικὰ ὅργανα θεωροῦμεν τὸν Ελληνικὸν συντάκτην τῶν γραμμῶν τούτων πλησιέστερον πρὸς τὴν Αντιπολίτευσιν η τὸν ἄγγλον εὐπετρίδην κ. Στίλιμον. *Ινα μὴ φανῇ λοιπὸν η ἐπίσημος ἀντιπολίτευσις ἐπιδοκιμάζουσα δικά γενέται ἐν αὐτῇς δργανον δρείσει νὰ ἀποδοκιμάζῃ αὐτὰ δικρόνδην καὶ πανηγυρικῶς; *Αλλὰς θὰ ξυλίζῃ τοις ἀρρενοφύλων άλλαχρού τὰ στοιχεῖα τῆς ἑθνικῆς σωτηρίας;

ΔΟΣΤΟΥ

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Εὑρισκόμεθα εἰς ἀνησυχίαν ἔνεκεν τῆς ἑταῖρης Αθηνῶν ἀπουσίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. *Αλλὰ τώρα μετὰ τὴν ἀριζειν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας κ. Ράδοβιτς δικηρούττομεν δὲ η καθησυχάζομεν ἐντελῶς.

Τώρα δὲ φιλοξενοῦμεν πλέον παρ' οἷμην τὸν κ. Ράδοβιτς, νομίζομεν δὲ τὴν τάχιστα πρέπει νὰ ἐπικνέλθῃ καὶ δι. κ. *Αγγελος Βλάχος ἐν τῇς ἀποδημίας του διάστι άνχυφιβόλως θὰ ἔχῃ τὴν ἀνάγκην του.

Γνωρίζετε πᾶ; λέγοντας οἱ Αὐστριακοί γαλλιστές;

*Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς βλέπω καθηκούς; καὶ τακτικοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σᾶς πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων.

Είνες ἀληθεῖς, διτε πρώτην ἥδη φοράν διορίζουμεν εἰς τὴν θέσιν τῆς ὑπαστυνομίας, ητοις ὑπαστυνομία ἐπιθυμῶ νὰ διεπελῇ καὶ δικηρούττομεν.

*Ἐν τῇ ἀπειρίᾳ μου ζητῶ τὴν πεφωτισμένην συγδρομὴν ὅλων ὑμῶν, ὅπως μὲ δικρωτίσῃτε εἰς πολλὰ ζητήματα καὶ τὴν ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας διεξχωρίσῃ, ητοις διεξχωρίσῃ δέον νὰ γίνεται καθ' ὅλους τοὺς τύπους τῶν νόμων.

*Ἐλπίζω, διτε τὸ ἔγουπνον βλέμματα ὑμῶν θὰ γνωρίζῃ ὅλους τοὺς ὑπόπτους διεχωρίσῃς οὓς ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω καὶ ἐγώ, ὅπως καὶ ἐγώ γινώσκω τούτους χάριν τῆς ὑπηρεσίας.

*Ακούω, διτε πολλοὶ ἐνκαμενίζονται νὰ προκειθαίνωσι τὰς ἀστυνομικὰς δικτάξεις, πρᾶγμα τὸ διτοῖον ποσῶς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΠΑΡΕΔΘΟΥΣΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Τέλος πάντων μὲ χίλια δύο τρεχάμετικ, ἀνεβοκατεβάσματα εἰς τὰ ὑπουργεῖα, συστάσεις, παροκλήσεις, μέσα καὶ ὑποσχέσεις, οκτώρωτεν καὶ δι. κ. *Αμέρκης νὰ τύχῃ τοῦ διορισμοῦ τοῦ *Υπαστυνόμου.

*Αμπελάκης τὸ χροτὶ, ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ δώσῃ τὸν δρόκον τῆς ὑπηρεσίας καὶ χωρὶς παππᾶ, διὰ νὰ μὴ κάσῃ μιᾶς ήμέρας μισθοδοσία.

Τὴν ἐπιτυνκνὴν ἐν τῇ συγκλήτῳ τῶν βουλίων, γραμματέων καὶ κλητήρων, τακτικῶν τε καὶ ἐκτάκτων, δὲ παστυνόμος ἡγόρευσε τάδε.

Κύριοι.

*Η σεβαστὴ κυβερνητικὴ εὐηρεστήθη νὰ μὲ ἀναζήσῃ τὴν ὑπαστυνομίαν τοῦ τμήματος τούτου.

Αντρες· χιεν, ήγουν δ.λ.τοι σκύλοι. Τῷ δοντι μετά τοὺς; Ρώσους εἶναι καὶ αὐτοὶ ἄλλοι.

Τὰ ὑπουργικὰ φύλλα διομέζουσι κατακόρως τὸν κ. Κουμουνδοῦρον τὸν ἐλευθερωτήρ. Όστε τώρα μένει νὰ ἰδωμεν τις θά μῆς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν ἐλευθερωτήν αὐτόν.

Ομιλῶν τις περὶ τῆς γλαυξὸς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ κ. Τρικούπη πατέριμένεις, ἔλεγε, ἀπὸ πολιτικὸ σαλόνι ποὺ κάτω είναι ζηχροπλαστεῖον κι' ἀπάνω ζοχαδοπλαστεῖον.

Ο ἐκ τῶν συνεργατῶν τοῦ κ. Ξένου Ταγματάρχη Οὐτὶς ἀφοῦ ἀπελπίσθη περὶ τοῦ παρθ, δοτὶς μάλιστα τὸν ἀναγκαῖον διὰ νὰ φύγῃ εἰς τὴν Γελλίαν, ἥρχισε νὰ βρίζῃ τοὺς "Ελληνας ἐν ταῖς πρὸς τὸν Σίγμον οὐσιοτάξις του, μεταξὺ δ' ἄλλων μῆς λέγει" «ὅτι μποροῦμε καὶ τὸν Βασιλέα μᾶς νὰ πωλήσωμεν ἀντὶ μῆς λίρας».

Ο κ. Οὐτὶς θὰ μῆς πῆρε γιὰ Σκώτους οἵτινες δταν ἡγυαλώτισκν τὸν Κάρολον Α'. τὸν ἐπώλησκν ἀδρότατα εἰς τοὺς "Αγγλους, οἵτινες ὅμως εἰχον ἀνάγκην τῆς κεφλῆς του καὶ ἔδωσκν δταν δταν.

Αλλὰ τὸ ικανὸν θά μῆς (τοὺς "Ελληνας) ἡδυνάμεθα νὰ γάρισωμεν ἀκόμη καὶ τὴν μίκην λίραν εἰς τὸν κ. Οὐτὶς, ἀφοῦ μάλιστα ἔχει τέστην ἀνάγκην χρημάτων.

Ο μέλλων ἴστορικὸς δοτὶς θὰ διηγηθῇ δλας τὰς πειπετείας αἵτινες προηγήθησκν καὶ παρηκολούθησκν τὴν καταληψὶν τῶν Ἐπαρχιῶν θὰ σημειώσῃ πρὸς τοὺς ἀλλοὶς δτι εἰπὲ τῷ κοσμοχαρμοσύνῳ αὐτῷ γεγονότι δημοτεῖς; παρετέθησκν εὐωχίαι πρὸς τιμὴν τῆς ὑπουργικῆς "Ελλαζδος". Η ἐλληνικὴ μαγειρικὴ ὑπερκοντίσασκ τὴν μεγάλην αὐτῆς προμήτορα ρωσσικήν, ἔξετέλεσε θαύματκ γαστρονομικῶν νεωτερισμῶν. Οι Εύρωπαῖοι Λού-

δὲν μοῦ ἀρέσκει, καὶ ἐπιθυμῶ δλους τούτους ἐπίσης δι' ὑμῶν νὰ τοὺς γνωρίσω, καὶ νὰ τοὺς γνωρίσω καλά, διὰ νὰ γνωρίσωμεν, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας καλλίτερο.

Πχντοπώλες, κρεωπώλες, μπακκαλοπώλες, μανά-
σους, δροτοποιοὺς, οἰνοπώλες, ἐμπόρους, ἵχθυοπώλες, λο-
ταρτσίδης, γκλακτοπώλες, κουρέας, μαγείρους τε καὶ
ζενοδόχους, καροτσέους καὶ καρροχαγεῖς, καφεπώλες,
καὶ λοιποὺς, δλους αὐτοὺς αὐτηρῶς πρέπει νὰ ἐπιτηρῇ
ἡ ὑπηρεσία, ήτις ὑπηρεσίας οὕτω μόνον δύνται νὰ διε-
ξιγθῇ καλῶς.

Ταῦτα εἴχον νὰ σᾶς εἴπω γάριν τῆς ὑπηρεσίας, ὡς
ἀνθρωπος τοὺς καθήκοντος τῆς ὑπηρεσίας.

Ταῦτα εἴπων δὲξιότιμος κ. Υπαστυγόμος διέλυσε
τὸν κύρλον καὶ ἀνῆλθεν ἐν τῷ δωματίῳ τῶν ἀνακρίσεων
σοθερῶ; καταλαβὼν τὴν ἔδραν του.

κουλλοὶ ἐκπεπληγμένοι ἦκουον τὰ νέκ εἰδὴ τῶν ὄψων καὶ ή Ἑλλὰς δευτέρων φοράν ἐκινδύνευε ν' ἀποθῇ ή δι-
δάσκαλος τοῦ κόσμου. Ἐν ὑποσημείωσει ὁ ἀναγνώστης
βλέπει τὸ νέον τοῦτο ἐδεσμοτολόγιον (menu).

— Ιδοὺ καὶ η ὑποσημείωσις

«Πρὸς τιμὴν ἐκάτετης τάξεως ἐφευρέθη τότε καὶ νέον εἰδὸς φαγητοῦ.

Διὰ τὸν Βασιλέα. Ταξίδια ἀλλὰ δημόσιον Ταμεῖον, μὲ λάδις ἀτελώνιστον.

Διὰ τὸν ὑπουργονές. Προπαρασκευὴ ἀλλὰ Πετμεζᾶ. Δάνεια ἀλλὰ Τσιγγρό.

Διὰ τὸν ἐπιμελητάς. Συνοκρίθηρο ἀλλὰ Τάχο, ἀλο-
γα ώμα ἀλλὰ Ταρταρέζα.

Διὰ τὸν ἀξιωματικόν. Γαλβνια ἀλλὰ Ζεῦκι μὲ ρύζι
τοῦ συσσιτίου.

Διὰ τὰς ὑπουργικὰς ἐφημερίδας. Καταστητήριας ἀλλὰ
ἐπτὰς δρυχμαῖς.

Διὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν. Ρουφοὶ ἀλλὰ τορ-
πίλαι, φιλέσιωται μὲ θρυσκοπυρίτιδα χοιρίδια ψημένα
εἰς τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς.

Διὰ τὸν ἐπιστράτους. Κουρχανίας ἀλλὰ βρυσίδια καὶ
κοντακές ἀξιωματικῶν, ρέγκας ἀλλὰ φυλακή, τυρὶς φρέσκο
ἀλλὰ χρόπατος.

Διὰ τὴν Ελλάδα. Λουκαμάδες ἀλλὰ κύστρικη κατοχή.

Διὰ τὸν Στέφανον Ξένον. Χυλόπηττας ἀναπαραδίζει.

Διὰ τὸν Τρικούπην. Λαζπάν ἀλλὰ φούρουκρ.

— Όστε ἐξαν δὲν παραδοθῇ δ Βῶλος καὶ δ Βασιλεὺς
δὲν παρεκδίδεται.

Γεγονότα συνήθως δὲν ἀναγγέλλομεν, ἀλλ' ἀφοῦ αἱ
ὑπουργικαὶ ἐσιώπηταν, αἱ δὲ ἀντιπολιτεύμεναι δὲν τὸ
ἐμμρίσθησκν, αἱ σημειώθη ἐν τοῖς χρονικοῖς δτι μαστρα
φορτωμένη περὶ τὰ τετρακόσια κιβώτια ψυσιγγίων ἐναυά-
γησεν ἐν σταθερῇ μεσημέριᾳ ἐντὸς τοῦ λιμένος τοῦ Πει-

— Κάτω οἱ κλητῆρες ἥρξαντο συνδικλέζεων.

— Καλὰ ώμιλητε. Φχίνεται δτι δὲν παίζει!

— Σὴν τέτοια καὶ καλλίτερα ἔχομεν ἀκούτεις γίλικις
φοραῖς.

Μεταξὺ δύο ἄλλων ἐκτάκτων:

— Νιόνιο, τί τακμάκι λές νὰ φουμάρῃ δ τροφκντός μῆς
ἀφέντης, λές νὰ μῆς κάμη ξυστρί;

— "Ἄς δοῦμε δὲν θὰ προφίξῃ νὰ ζεφεγκαργιάζῃ;

— Επάνω δ τακτανόμος μετὰ τοῦ βοηθοῦ του.

— "Εχομε τίποτα στὸ κρατητήριο φυλακηισμένους;

— Ναι, εἰς δύο παστρικὰ τσανάκια ποῦ ρήμαζεν τοὺς
δριθῶνας.

— "Ετσι; Θὰ καλοπεράσουν... Νὲ ἔλθουν!

— Ο βοηθὸς ἐν τῷ κρατητήριῳ πρὸς τοὺς κιρίους λω-
ποδύτας ἐν αὐτηρότητι ήθους.

— "Ἄς μοῦ κὺρ κοπιάσουν δη μοῦρές σκε!..

ρχιῶς. Ό κ. Μπούμπουλης, καθὴ μηθένομεν, σκέπτεται νὰ βυθίσῃ τορπίλλικς ἐκεὶ ὅπου ἔβυθισθη ἡ μαστίχα, νὰ αναφλέξῃ εἰτα αὐτᾶς ὥστε νὰ ἀνατινάξῃ τὸ πολύτιμον φορτίον εἰς τὸν ἀέρα, ὅθεν ναῦται ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐπὶ τῶν λέμβων θὰ συλλέγωσι τὰ ἀπὸ ὑψους ὡς βροχὴν πίπτοντα φυσίγγια. Λαχιπρὸς ἰδέα!

Ἄροῦ τὸ ἵκτροτυνέδριον τρώγει ἄχυρο, τὸ Ἐρετεῖον ἀγκυπληροῦ τὰ καθήκοντά του καὶ δὲν προσδιώριστε λέγει τὸ κακούργοδικεῖον ἐν Ἀθήναις, μεριμνῶν περὶ τῆς δημοσίου ὑγείας. Δὲν ἐμερίμνα κακλίτερον περὶ τῆς δημοσίου ἡθικῆς, τὴν δόποίν γε καυμουνδουρικός ἴσις καὶ τὰ βελεντζικὰ βακτηρίδια ἔχουν κατασπαράξει;

Ἐὰν ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶναι δόδος νομοχακή, δὲν παύεσαι, κύριε Νομάρχα, ἄροῦ τὴν κατήντησες ἀδιάβατον τὴν δόδον αὐτὴν ἀπὸ τὴν σκόνην; Οἱ δρόμοι τοῦ Μεσολογγίου ἀκόμη θὰ εἶναι καλλίτεροι!

Ίδον ποῦ κατεστάλαξεν ὁ μέγας δημοτικός ἀγῶνας πρὸς πρόληψιν τοῦ τύφου κατὰ τὸ προσεχές θέρος:

Εἰς τὴν μεταξὺ Πύρλα καὶ Σούτσου μονομάχίαν πέρι σιφώνων καὶ συριγγίων.

Εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κ. Γκινάκης ὅτι οἱ ἀπόποτοι πρέπει νὰ κατασκευασθῶσι μετὰ σκέψεως.

Εἰς τὴν σημείωσιν μερικῶν ἀκόμη ἔχορῶν καὶ τινῶν φίλων ἐπὶ τῆς κιτρίνης βίβλου τοῦ κ. Λεβίδου.

Σημείωσις: «Η βίβλος τοῦ τρυφεροῦ Δόνη Κισώτου εἶναι ἀνοικτὴ ἀπὸ τῆς 10 μ. μ. μέχρι τῆς 2 μετὰ τὸ μεσογύπτιον. Ο θέλων γράψει τὸ ὄνομά του.

Εἰς τὴν ἀποστολὴν θεῖκου χαλκοῦ ἀντὶ θεῖκου σιδῆρου.

Εἰς τὴν δικνομὴν ἐλεῶν, δὲν τοῦ Φιλήμονος.

Εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν ὄνομάτων μερικῶν δωρητῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Καὶ εἰς τὴν προφύλαξιν τοῦ Τχεζίου τοῦ Δήμου ἀπὸ

«Ἐλα, γρήγορα... Τσακπίνικ τοῦ δικβόλου.

Τὰ τσακπίνικ τοῦ δικβόλου ἔξερχονται.

Τὸ ἐν σύρει τὰ πατημένα παπούτσια του μὲ μισὴ πτέρνη καὶ συρμὸ δὲν ἔχουν.

Τὸ ἕτερον κατὰ δικβόλου συνέργεικαν φορεῖ καπέλο τῆς μόδας καὶ πρωτοφόρετο.

Ο βοηθός, ρίπτων ἄγριον βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ.

— Ποῦ τὸ βρῆκες, βρὲ, τὸ καπέλλο.

Τὸ τσακπίνικ πάπως τολμηρῶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

— Τ' ἀγόρασκ τὰ προχθέας.

— Λάζε ἔνα φούσκο διὰ νὰ μάθῃς νὰ δαιλῆς καλλίτερος, μπερμπάντη, ἔχεις καὶ μοῦτρο;

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν ἀρχικλητήρον.

— Μιμίκο παρ' τὸ καπέλλο αὐτὸν καὶ φύλαξε τὸ νὰ ιδοῦμε τίνος φτωχοῦ ἢ φοιτητοῦ ἢ μαθητοῦ εἶναι.

Μετ' ὄλιγον τὰ τσακπίνικ παρίστανται ἐνώπιον τοῦ

ἔχορικῆς ἐπιθέσεως τοῦ κ. Σιδητανίδου ἐναντίον δέκα χιλιόδων δραχμῶν. "Ηρως μονκός."

Ο κ. Ἀγάθων Βουγιούκης ἀγγέλλει τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Θεσμολογίου, βιβλίου χρητιμωτάτου, τώρα μάλιστα ὅτα τὰ στρατιωτικὰ δὲν ἐνδιαφέρουσι μόνον τοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα Βλάχους μέχρι πρὸ ὄλιγου διεκρινομένους ὄλιγους ἀποκλήρους τῆς κοινωνίας, ἀλλ' ἔπειτα τὸν ἐλληνικὸν λαόν· ἐν τῇ νέφελόσει θ' ἀπειρθῶσιν οἱ καταργηθέντες νόμοι, θὰ προστεθῶσιν ἔπειτας μέχρις ἐνὸς οἱ νέοι καὶ τὸ ὄλον, διηρημένον καθήσλην, θ' ἀπερτήτη δέκα τόνους, ὃν ἔκαστος τιμῆται τεσσάρων δραχμῶν.

Εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ ἐν Ρούφ στρατοπέδου σκηνὰς ἀνεφέρετο καὶ εἰς ἵατρὸς Π. διαγινώσκων τοὺς ἀσθενεῖς, κατὰ συμπολίτευσιν καὶ ἀντιπολίτευσιν. Ἐπειδὴ ἵατρὸς τοῦ τάχυματος εἶναι ὁ κ. Ηπαπδάκης, εὐχαρίστως πληροφορύεθει ὅτι οὐδέποτε πκρεζετράπη εἰς τοιχύτην παραφρούνην, τούγκντιον εὐγενέστατα φέρεται πρὸς ἀπαντάς ἀνεξιρέτως τοὺς στρατιώτας.

Αλλο πέχλιν καὶ κύτῳ, ὁ βουλευτής "Αργους κ. Γεωργιντζῆς νὰ κλείῃ σχολεῖα διότι τὰ συνέστησεν ὁ Δήμουρος, στατις εἶναι ἀντιπολιτευόμενός του!"

Τὸ ὑπὸ τὰ δικκαστήρια καφενεῖον τῆς «Θέμιδος» μετερρυθμίσθη ἔσχατως ὑπὸ τοῦ φιλοκάλου αὐτοῦ διεύθυντοῦ, εὔρυνθεν, κακλῶπισθὲν καὶ πλουτισθὲν διὰ πολλῶν ἐρημερίδων ζένων καὶ ἐγγωρίων.

Καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ιεροκλέους θ' ἀναρχίανται ποὺ καὶ πού, ωδὲ φερ' εἰπεῖν τὴν μερον, ἔρθρο τοῦ διασήμου Αἰδού του καὶ τοῦ διατηρητοῦ Χεσμού τοῦ Ιμερίου. "Οπως κατορθωθῇ δὲ τὰ ἔρθρα αὐτὰ νὰ μὴ ρυτιδόνωνται ὑπὸ τοῦ χρόνου ἔως διου φθάσουν εἰς τὸ γραχεῖον μαζε, κατηρτίσαμεν ἰδιαιτέρων διά-

— "Γπαστυνόμοι μὲ σέδικ; καὶ τρόμον. Ο "Γπαστυνόμοις ἐν θυμῷ καὶ πειρονήται.

— Τί δουλιὰ κάμετε; Τὴν ἀλήθειαν...

— Η δουλειά μαζε εἰς, καὶ Υπαστυνόμε, ἔτσι στὸ ποδέρι... Κάμομες ὅτι δουλειά μαζε τύχει... Εἴμεθι ἀνθρωποι ἐργατικοί, πῶς νὰ τὸ ποῦμε...

— Βρὲ ἐμένα θὰ μοῦ τὰ πουλήσητε αὐτά; Ξέρετε τέ πρεγματικά εἰμι εἴγω; Αἴ ζέρετε; Τὸν κικλάρω τὸν ἀνθρωπο ἀπὸ δῶν καὶ δέκα μίλια. Βρὲ εἰσθε κλέφτεις... κλέφτεις! Ξέρετε ή θεη πη κλέφτεις... Θὰ σας ρημάξω στὸ λουμποῦτι... μακτακράδεις... Φτοῦ σας! Δὲν ντρέπετε, κατέχετε κτεγκλαράδεις ἔκει... Εμπρός, δυολογεῖτε πότικ ἔχετε κλέψει καὶ ἀπὸ ποῦ;

— Κάτι! ὄρνιθοπούλικ... εύρισκουμαστες στὴν ἀνάγκη.

— Ορνιθοπούλικ! Καὶ ποῦντα;

περιστερῶν ὑπηρεσίαν· ὑπὸ τὸ ῥάμφος τῶν ῥωμαντικῶν αὐτῶν ἀγγέλων θὲ δικτυῖσσαι τὸ κυανοῦν τὰ αἰσθηματικὰ ῥήματα τοῦ Χετού.

Ἐπενθήθεν ἐκ Κερκλληνίκες ὁ χαῖδεμένος τοῦ Ἀθηναϊκοῦ δημοσίου συνεργάτης μαζὶ BOBB καὶ ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς Τετάρτης ἀρχεται κελεψθῶν.

Εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν φάλαγγα τῶν συντακτῶν τοῦ «Μή Χάνεσαι» προσετέθη καὶ εἰς Πα.ηάρθρωπος, τοῦ ὅποιου ἡ Νεκρολογία ἀνετίναξεν ὅλην τὴν Ἀθήναν εἰς τὸ βρατίλειον τῶν γελώτων, τὸ αὐτὸ δὲ ἐλπίζουεν ἀποτέλεσμα καὶ ἐκ τῆς σημερινῆς Αστυρομίας του. Σφίγγομεν τὴν χεῖρα τοῦ Πχληρανθρώπου μαζὶ.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Κουμουνδοῦρος πρὸς Ξέρον.

Ἄγαπητέ μου Στέρκνε, σ' ἐμβάζω εἰς τὴν πάγκη Τᾶς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπτὰ χιλιόδες φράγκων, καὶ πρόστεχε, παρκκαλῶ, ὅλιγον νὰ ἔσθενγῃς, κι' ἀμέζην, δῷρο, φργητὰ καὶ λοῦσα μὴ γυρεύῃς. Ρίχνε καὶ σὺ ωσάν Ρωμηὸς κκνένα Κροὺπ κανόνι, καὶ ἄρινε στὰ γεύματα καὶ ἔλλος νὰ πληρώνῃ. Τὸ νὰ χορτάνῃς χάρισμα εἰν' ὁ σκοπὸς τοῦ βίου, καὶ μένω μ' ἄλλο ὄνομα—ΑΛΕΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Ξέρος πρὸς Κουμουνδοῦρον.

Σεβαστέ μοι Δημητρίου, μὲ τὸ μέτι σὸν γχρίδα ἐπερίμενεν τὰ φράγκων, μὰ πεντάρχη καὶ δὲν εἰδεῖς. Άλλ' οὐκοῦν, τὰ προσμένω μ' ἀνοικτὸ μὲ πῆχυ στόμα, καὶ πιστεύω νὰ τὰ λέβω... Πχργγείλκτε ἀκόμης ἔνας μιλιοῦνι λίρκις εἰς τὰ χέρια μου νὰ δώσῃ ν' ἀγοράστω τὰ τσιφλίκια, κι' ἀμα πιὰ κι' αὐτὸ τελειώσῃ, θὲ σᾶς ἔλθω στὰς Ἀθήνας μὲ τὰ Γλάννινα στὸ χέρι... Τελναι ἔνας μιλιοῦνι ἐμπροστὰ σὲ τότε μέρη; Μὴν τὸ σκέπτεσθε καθόλου... ἀλλ' ἐν τούτοις, σεβαστέ μου, σεῖς μὴν πκύετε οὔτ' ὥρα τὴν ἀντάρχη τοῦ πολέμου. Εως ὅτου τὰ τσιφλίκια ἀγοράστω ἐδῶ πέρκ, ἀρματόνεθε μὲ λύσσα στὴν Ἀθήνα νύκτα μέρη,

— Νὰ δὲ κύρι βοηθὸς τὰ πῆρες ἀπὸ τὰ προχθές; καὶ τὰ φύλαξε;

— Ο βοηθὸς πρὸς τὸν Ὅπαστυνόμον.

— Τάχουν ρίζει κεῖ κάτω στὸ κατώγιον οἱ κλητῆρες καὶ φόρησαν ὅλη ἀπὸ τὴν πεῖνα.

— Ο Ὅπαστυνόμος πρὸς τὸν ἔτερον λωποδύτην ἐν ἀγανακτήσει.

— Καὶ σὺ βρέ;

— Ἐμένα... δὲπ' αὐτός... μοῦ εἶχε δώτει ἔνας ρωλόγι χρυσὸν νὰ τὸ ἐνεχυρίζω στὸν Διέγγελη... καὶ ἔτυχε νὰ συμπέτῃ νὰ τὸ ἔχω ἀπένω μου καὶ διέδωκαν οἱ κλητῆρες πῶς τέχη τὸ εἶχα καταχρήστεως; ἔνεκκ... καὶ ἔται ἐλήφθη πχρ' αὐτῶν. Ενῷ ἔγὼ ἐφυλακίσθην.

— Ο βοηθὸς ἐν βίᾳ πρὸς τὸν Ὅπαστυνόμον.

— Νάι... καὶ εύρεθη δὲιδιοκτήτης... ἔνας κάποιος

ξεστεράκονετθε 'στὸ Ζήτω καὶ ἀνέβετε ῥουκέταις, καὶ ὅλο φέρνετε κκνόνως, καὶ τορπίλλη καὶ μπαχγονέταις— Στείλετε τὸ μιλοῦνι τῶν λιρῶν κατεσπεύσμενως, καὶ θὲ μένω κκθώς πάντα ιδιαίς σας—ΣΙΓΜΑ ΞΕΝΟΣ:

Κοιμουνδοῦρος πρὸς Ξέρον.

— Αγκπητέ μου Στέρκνε, τί εἰν' αὐτὸ ποῦ εἰδεῖς στὸ τελευταῖο γράμμα σου; μὴ σοῦττριψε ἡ βίδα; ἢ μήπως, φίλε μου, καὶ σὺ γιὰ τὸν Ροσχίλδ μ' ἐπηρεάζεις καὶ νὰ σου στείλω μοῦ ζητᾶς χιλιόδες λίρκις; Κι' ἂν ὅλη τὴν Ἑλλάδα μου πουλήσω θσκ ὅτε, καὶ πουληθῶ κι' ἔγω μαζί, μπορῶ νὰ εύρω τόσα; — Α! Στέρκνε ἀγκπητὲ, διάκριτο κομμάτι: καὶ ἐν δίγως χρήματα μπορής νὰ καταφέρῃς κάτι, πάει καλή, εἰδὲ ἄλλοις φραγκέλωσ' τα καὶ ἔλκ, γιατὶ τὸ νὰ ἔσθενεται θαρρῶ πῶς εἰναι τρέλλκ. Πρέπει καθείς νὰ σκέπτεται καὶ γιὰ τὸν ἔκυτο του, καὶ μένω μ' ἄλλο ὄνομα—ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ.

Ξέρος πρὸς Κουμουνδοῦρον.

Σεβαστέ μοι Πανχριώτου, σεῖς θὲ ἔχετε τὸ κρίμα. τώρα δπου εύρισκόμουν εἰς τὸ Οστερό μου βήμα μὲ ἐκδύκτε στὴ μέση καὶ πηγκίνω σὰν χελῶνκ καὶ ἐγὼ σᾶς εἴπακ Βίσυκρος καὶ Κερούρι καὶ Πχληρεστρῶν,

Γεώργιος Φουρσῆς... καὶ παρέλκειν αὐτό.. ὑπάρχει καὶ πρακτικὸ ψάλιστα.

— Ο Ὅπαστυνόμος κατακόκκινος καὶ φουρκισμένος.

— Φουρσῆς εἰπεῖς; Μὴ αὐτὸς ἡτο γνωστός μου καὶ ἀπεθάνε πρὸ μηνῶν.

— Τέλος πάντων Φουρσῆς ἡτο, τώρα αὐτὸς ἡτο, ἄλλος ἡτο, τέλος πάντων Φουρσῆς ἡτο. «Ενκ τέτοιο πράγμα.

— Ο Ὅπαστυνόμος πρὸς τὰ τσκπίνικ. — Κρεμνισθήτε, νὰ μὴ σᾶς βλέπουν τὰ μάτια μου... Αμωλύντατέ τους.

— Τὸ τσκπίνι πρὸς τὸν ἀρχικλητῆρκ ἐν τῇ αὐλῇ.

— Τὸ καπέλλο μου...

— Καπέλλο; Νάι' ἀρχίσω στῆς κλωτσαῖς, νὰ ιδησεις πέλο. Κρεμνίσου!

— Ο Ὅπαστυνόμος πρὸς τὸν βοηθό.

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, κύριε Μπίρπο. Σὲ 'κείνη 'κεῖ κάτω

γιατὶ εἴχα τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ στείλετε τῆς λίρκις, μὲν ἔσσες; μὲ περγελάτε, καὶ μοῦ φέρνετ' ὅλο γύρκις. Διχως χρήματα σᾶς λέγω πῶς ποτὲ δὲν εἰμι πορεύετε Καθούρη, Πάλμεστρων, ἢ Βίσμαρκ τῆς Ἑλλάδος νὰ γενῆτε. "Αν μοῦ στείλετε τῆς λίρκις, εἰσθε πρῶτος διπλωμάτης, ἀλλοιδὲς μένετε γιὰ πάντας ἕνας πρόστυχος Μανιάτης. Αὐτὰ, φίλε Πανχιώτου, σᾶς τὰ λέγω θυμωμένος, καὶ χωρὶς νὰ σᾶς προσβάλλω, δικός σας — ΣΙΓΜΑ ΞΕΝΟΣ.

Κουμουνδούρος πρὸς Ξέρον.

"Αγκυριτέ μου Στέφανε, παράδεις οὐ; μὴ δίνω, καὶ Βίσμαρκ, Πάλμεστρον, Καθούρη ποτέ μου οὐ; μὴ γίνω. "Αν δημος τὸν ἐπιθυμῆς πολὺ ψηλά ν' ανέβῃς, ἐξόδευς ἐλεύθερος, χωρὶς νὰ μοῦ γυρεύῃς.

Ξέρος πρὸς Κουμουνδούρον.

(Κρυπτογραφικόν.)

"Ἐξῆντα δύο καὶ τέσσερα, πενήντα τρία κι' ἔξι, ἔκόντευς ὁ Κισλάρχας προγέτες νὰ μοῦ τῆς βρέσῃ, τριάντα πέντε κι' ἑκατό, ὅγδοντα καὶ ἑπτά, γιατὶ καὶ πάλι: 'γύρευε μπαζίσικ καὶ λεπτά.

Κουμουνδούρος πρὸς Ξέρον.

(Κρυπτογραφικόν.)

"Ἐννέα, δέκα, ἑνδεκα, καὶ εἴκοσι χιλιάδες, ἀπὸ ἐμένων Στέφανε, μὴν καρτερῆς παράδεις, ἑπτά ἑκατομμύρια καὶ ἑκατὸ κι' ὅγδοντα, καὶ εἰς τὴν πόρτα τοῦ κουροῦ δέσφ κι' ἀν θέλης βρόντα.

Ξέρος πρὸς Κουμουνδούρον.

"Ἐνάμισι, δικτώμισι, παρὰ δικτὼ σαράντα, τὸν ναῦλό μου γιὰ τὸ θεὸν ἀμέσως νὰ γυρίσω, χιλιας χιλιάδες, δυόμισι, παρὰ ἐννιά τριάντα, ἢ καὶ τὸν Σούγκρας στείλετε ἐδῶ νὰ τὸν πουλήσω.

Κουμουνδούρος πρὸς Ξέρον.

(Κρυπτογραφικόν.)

Δύο καὶ δύο τέσσερα, ἑξήμισι χιλιάδες,

τὴν μπυρχρία, ζέρεις ποιὰ σου λέγω, εἶνε καὶ τι νεοφερόμενες μπυρκόδρες. "Εχει τὸν νοῦν σου, ἀπόψε θὰ συμβῇ ἕνα κκυγκδάκι... εἴμαι καλὰ πληροφορημένος... μπάς τὴν ἀστυνομία... κλεῖτ' τὴν μπυρχρία... τράχη μία κκταγγελία τοῦ διευθυντοῦ, κουβάλησε μέσα τῆς παστρικαὶς ὅλαις...

— Κατάλαβα... Μεῖνε ήτανος.

— Καὶ ἔνας ὄλλο... Ἐκεῖνον τὸν μπυρχρίαν εἴστι στὸ στενό, κοντὰ στὴ γειτονιά μου, ἐκεῖνον τὸν τσαναμπέτη ποῦ λέγω... Ξέρεις. "Εχει ἀπ' ἔξω σωρὸς σκουπίδικ, βιρέλικ, ... ἀν δὲν ἔχῃ, εἴχε, τὰ εἴδη τέλος, ἔγω γθὲς, προγέτες, τέλεις πάντων πρὸ 7 ήμερῶν... Πάρε δύο κιλητῆρος... πιστοποίησε πῶς εἰδέτε δύλικ αὐτές... στρύμωξε μία κκταγγελία σκουπίδιων... καὶ ἀν μουρμουρίσῃ κάθητέ τον μέτα στὸ φρέσκο καὶ τράχη του μία

σου ἔγγραψη πῶς δὲν μπορῶ πεντάροχ νὰ σου στείλω, δέκα καὶ δέκα εἴκοσι καὶ δέκα μυριάδες, καὶ πάχες τῆς μουρμούρκις σου, γιὰ νὰ μὴ φάγε καὶ ξύλο.

Ξέρος πρὸς Κουμουνδούρον.

Δέν φθάνει, Μιδοπάρθενε, ποῦ δίχως μεντζισόλαχ ἐμείνων τὰ παπούτσια μου, μὲ φοβερίζεις κι' ὅλα; Πχρακκλῶ τὰ λόγια σου νὰ ἡναι μετρημένα, καὶ ζέρεις; διτε δὲν περνοῦν φοβέραις εἰς ἐμένα.

"Η θὰ μοῦ δώσῃς τὸν παρά ποῦ 'ζωδεψκάς τώρα, ὅλα σου τὰ γράμματα τὰ βγάζω εἰς τὸ φόρο.

Θὰ δανεισθῶ τὸν ναῦλό μου καὶ θέλθω στὴν Ἀθήνα, καὶ ἡ μοῦ δίνεις τὸν παρά, ἢ γίνεσαι τζορτζίτρα. Περίμενε με κι' ἔρθοσα, καὶ ὑπογεγραμμένος μένω χωρὶς ὑπόληψι 'στὰ μούτσουνά σου. — ΞΕΝΟΣ.

ΤΕΛΟΣ.

(Γὸ ημερολόγιον εἰς τὸ προσεγές.)

SOURIS.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΟΡΟΛΟΓΙΑ. Πχραπονεῖσθε κατὰ τῆς ἀκριβείας τῶν γηρατέντων εἰς τὰν ὑπηρεσίαν τας κοινῶν ὥρολογίων, ἀκούστατε δημας καὶ διδικός μας χρόνος πῶς μετρεῖται.

"Ἐχομεν τέσσερα ώρολόγια, δύο ἐπὶ τῶν κωδωνοστασίων τῆς Μητροπόλεως, ἐν ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου Πχντοκράτορος (διῷον Σωτάρης; Γερούτη) καὶ ἐν ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς Νέας Ἀγορᾶς; μας. Βεβχίως ἐπὶ τῶν δύο ἀδελφῶν κωδωνοστασίων τῆς Μητροπόλεως ἵσαν περιττά δύο ώρολόγια, διτε τὸ ἐν εἰναι εἰκονικὸν δεικνύον δικράδ; 12 παρὰ 1/4, χρησιμεύει δημας ώς σκοπὸς δικφόρων ώς ἔξι; εύρυολογιῶν τοῦ λησοῦ:

Τί χρειάζονται τὰ δύο ώρολόγια μαζῆ;

Γιὰ νὰ μπορῶν νὰ βλέπουν τὴν ὥρα δύο μαζῆ ἀνθρώποι.

κκταγγελία ἐπὶ ἀντιστάσει ἐνκυντίνον τῆς ἀρχῆς... Καὶ ἂν θελήσῃ τάχη νὰ σᾶς πῆτε τίποτα, διτε τάχη ἔγω σᾶς ἔβαλλα... Κύτκες ἔκει, δις μοῦ σεύστη καὶ τι βερεσέδικ καὶ τότε ἀρηστέ τον νὰ πάη στὸ διάβολο.

— 'Απ' αὐτές, ἔννοιά σου καὶ θὰ ιδῃς τὶ ράτσα εἴμαι. — Πάξει καλά... Ἄ καὶ ἀκόμη ἔνας ὄλλο. Ἐκεῖνον τὸν κκεωπώλη στὴ γωνία, πάρε κάτω δεξιά... ψόφησέ μου τον... Πρόστιμο στὸ πρόστιμο. Κ' ἀν τὸν μπλέξης τίποτε ἀρνικαδές, κάνε πρκτικό διτε ὑποχνιάρικα εἰ τῶν ἀπαγορευμένων καὶ... τέλος πάντων ἔξαρφνισέ τα κατὰ τὸν νόμον... καὶ στείλε καὶ δύο σπίτι μου. ΖΑ πρὸς τούτοις, τὸ κρασοπωλεῖον τοῦ Βάκχου μένει ἀργά ἀνοικτό... κλεῖστο. Στὴν μπυρχρία τοῦ Μπάμ-Μπούμ στείλε ἔνα κιλητῆρος νὲ μένη ἐκεῖ νὰ μὴ κάμουν τὸν ἀνθρώπων οἱ μεθυσμένοι τίποτε στραπάτσα.. Εἶναι

Γιατὶ ποτὲ δὲν πᾶνε σύμφωνα τὰ δύο ώρολόγικ;

Γιατὶ τὸ ἔνα τῷρερκν οἱ "Αγγλοι" γιὰ νὰ βλέπουν τί
ώρα ήναι εἰς τὴν πατρίδα των.

Τὸ δὲ τῆς Ἀγορᾶς δεικνύει σταθερῶς ἀπὸ τῆς τοπο-
θεσίας του ὥραν 6¹/₂ καὶ τοῦτο γινόμενον ἀφοροῦ-
διοίων εὐφοριογιῶν π. χ.

Γιατὶ δεῖχνει πάντα 6¹/₂;

Διότι εἶναι ἡ μόνη θέσις, εἰς ἣν ξτάχευεις οἱ δεῖπται
δύνανται νὰ δεικνύσσουν καὶ οἱ δύο τὴν κάτωθι μεγάλοις
χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιγραφὴν

«ΕΠΙ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΘΑΝΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ»

Οἱ δὲ ἑνοικισταὶ τῶν μηγαζείων τῆς ἀγορᾶς δικ-
αιέπονται πῶς νὰ μὴ πληρώσωσιν εἰς τὸν δῆμον τὰ
ἔνοικα, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς ἑνοικίστεως οὔτε μίκη ὥρα παρῆλθε.

Εἶται λοιπὸν εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμοῦ, βλέπεις τὸ ώρολό-
γιον τῆς Μητροπόλεως δεικνύον 12 καὶ 1¹/₄, σπεύδεις νὰ
μὴ κρυψῃς ἡ σοῦπερ, ὅδοις πορείες ἐν τέταρτον μέχρις οὐ-
φθάσῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου εἰς τὸ Τέσσαραντα καὶ ἀκόμη ἡ σοῦπα
δὲν ἐρρίφθη εἰς τὴν κύτρην ὑπὸ τῆς ευέγγονος σου, ἐχού-
σης ὡς γνώμον τὸ ώρολόγιον τοῦ Παντοκράτορος, ὑπερ
καὶ σὺ βλέπεις τότε δεικνύον 12 παρχ¹/₄. Ἀφοῦ λοιπὸν
εἶχει τόσῳ δύσκολος ἡ συμφωνία καὶ συντηρησίας τῶν
μηχανικῶν ώρολογίων, διατὰ δὲν κατασκευάζεις δὲν
ἀμφιρρίξεις ἀπὸ τὰ ἀκριβεσταταὶ καὶ ἀδέπτων ἡλικιών
ώρολόγικ;

"Η κυκνῶπις, ἡ ἁδοπάρεια, ἡ χιονόλευκος, ἡ καλλί-
μαζος, ἡ εὐμάκης, ἡ λεπτὴ καὶ γλυκεῖς ἀμαζών, ἡ ἀπο-
θέωτις τῶν νητικωγῶν, ἀνηγωρεῖ προσεχῶς διότι, λέ-
γουσιν, ἡ μικρὴ δὲν τὴν θέλει, ἀλλὰ μήπως προσεγγί-
ζομεν πλειότερον εἰς τὴν ἀλήθειαν ὑποπτεύοντες διὰ δὲν
τὴν θέλεις ἡ μεγάλη; Ότιει ἀποχωρετῶσι τὴν ώραίν
μας φύσιν ἐμονολόγεις εἰς τὰ "Ψηλά" "Αλώνια" «Τὶς ώροροίκ
θάλασσα!» Φεύγεις, τί κρηπά; Κλαύσκετε έσοις ἀγαπᾶτε
τὸ ώραίον ὑπὸ πᾶν ἔνδυμα.

ΝΕΙΚΟΣ

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΣΥΡΑ!

Νὰ σᾶς διηγηθῶ κανέναν μήθον ἢ νὰ σᾶς ἀντιγράψω
κακμίκην σιηνήν τοῦ δραματικοῦ ποιητοῦ τῆς Σύρου
Λουλουδάκη; "Έχω σπάνιν υλης" καὶ ἐσκέφθην καὶ ἐπε.

καλὸς ἄθιρωπος ὁ κακύμενος καὶ ἄρινέ του κακμίκη φορά
ἀνηκτὸ καὶ ἔως τὸ πρωΐ.

Ο βοηθὸς λαμβάνων δρος σούρκρόν.

— Τώρα μὲ συγγωρεῖτε νὰ σᾶς πῶ κ' ἔγω κάτι τι;

— Ἐμπρός ἐλευθέρως, τί λόγος.

— Εἶναι ἐδῶ κάτω ἔνα χρατοπαίγγιον... καὶ καθὼς
μανθάνω στὸν προκάτοχὸν σας εἶχαν δώσει πεντακό-
σις... ἀλλὰ ἐμῦτος τί μᾶς πειράζει, ἡμεῖς δὲν ἐλάθομεν
τίποτα... Πρέπει, εἶναι χρέος νὰ πληρώσῃ... Τέτοια
αἰτηρὰ κατηγόριαν θέλουν βέρεμα..

— Βέραικ, βέραικ! Αλοῦ; ἐνεῦ; Καὶ θέλεις ράτημα;

— Ξέρω μιὰ σπεῖρα υγιεινή πεπτῶν..... ἀλλὰ δὲν
τοὺς ἐνοχλῶ... καὶ δ σκοπός μου εἶναι νὰ πάρουμε μυ-
ρούδικ ποῦ ἔχουν τὴν ἀποθήκην τῶν κλεψύματων... Αλ-
λὰ ποῦ θὰ μοῦ πάν; Ή τοὺς γραπτώτω, θὰ μοῦ πέσουν

οι πάτηται καὶ ἐκέπνισκ καὶ ἔβούτησε τὴν γραφίδα μου,
ἀλλὰ μητσιώς ἐνδόμυχος φωνὴ μὲ συμβουλεύει νὰ ἀ-
φήσω τὸν κάλαμόν μου διότι τί νὰ γράψω; περὶ τοῦ
Café Chantant? Διαστυχῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὰς προσδο-
κίας δύλων πεθόντων τελευταίως ἐξ ἀναιμίας παρέδωκε χθὲς
τὸ πνεῦμα καὶ ἥδη οἱ ἀιδοὶ του ἀμέριμνοι ἀναπτύχουνται
ἐπὶ τῆς κλίνης των. Ω; πρὸς τὰ λοιπὰ τὴν Σύρον τὴν
ξέρετε καὶ τὴν ξέρομεν τὸ μέγαρον τοῦ ἐκκατομμυριούχου
καταλαμβάνει τὸ σκότος καὶ ἡ σιγὴ, πρὶν ἔτι τὸ ώρο-
λόγιον κρούστη τὴν ἐννέτην, καὶ ποῦ καὶ ποῦ μόνον ἀπὸ
τῶν παρεκθύρων ἀκούονται καὶ τραγήματα προσάγγελκ ἐλα-
φροῦ καὶ ἀταράχη οἶνον. Μόνη σωτηρία, μόνη παρη-
γοίκ τῶν μελαχιολικῶν τούτων ψυχῶν ἐλπίζομεν νὰ
φθάσῃ ἡ ιταλικὸς Οίκος μετὰ τῆς δημοφιλοῦ; Chiara-
monte σας, ητις δὲν ἀμφιβάλλω διὰ τὴν σφργιάση καὶ ἐδῶ
ἐπὶ τοῦ βωμοῦ της ἐκκατόμβην ἀριών, αἰγῶν τε τελείων.
Μόνον κατὰ ἐν παρ' ὅλιγον νὰ πλησιάσωμεν τὰς Ἀθήν-
ας, κατὰ τὸν Διηγείον πυρετὸν, διστις πρὸς ἡμερῶν τι-
νων μᾶς ἐπεσκέψθη καὶ διστις κατὰ τὴν γνώμην Ιαπωνίας,
ἔχοντος πλείστους θυμωμάτων καὶ μετρίαν ἀξίαν, ἔμελ-
λεις νὰ φίψῃ ἐπὶ τῆς κλίνης τὰς ἐννενήντας ἀκατοστά τοῦ
πληθυσμοῦ μας· συμπερίκνεις δὲ τοῦ Lechèque τῆς
πόλεως μας, ἐκ τοῦ διὰ καὶ κλλοτες εἰς Κάριρον ἐνσκήψες
ἴστον πληθυσμὸν προσέβαλε, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπὸ ὅψιν τὴν
χώραν καὶ τὸ κλῆμα τῆς αἰθιοπίκης γῆς. Ο πυρετὸς οὐ-
τος ἐλκει ἐξ Ἀρχίνες τὴν κατηγόρην, κατὰ δὲ τὴν ἐνέρ-
γειάν του παρουσιάζει πλεκτές στριγυκτα κόκκινα ἐπὶ ὅ-
λου τοῦ σώματος, ἀναβίβαζεν τὴν θερμοκρασίαν μέχρι
38⁵. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ γνώμη αὕτη τοῦ Ιαπωνοῦ μας ἐμ-
ποργυμάτως μέχρι σήμερον καθ' ὅλην τὴν πόλιν δικψεύ-
δεται, ωργάδεις δὲ βροχὴ συνοδεύεταις καὶ ὑπὸ κερκυνοῦ
τηρήσαντος τοὺς πάντας καὶ οὐ τὰ τέρην δὲν εὑρέθησαν
εἰτέται, εἶναι νομίζομεν προκετὴ νὰ καθηρίσῃ τὴν ἀτυ-
σφαίρην ἀπὸ παντός μολύτυπος, καὶ νὰ φθάσῃ οὔτω
τὸν Ιαπωνὸν μὲ τὴν ἀπὸ τρίποδος μεμονωμένην ιδέαν του.

"Ισως εἶναι αὕτη ἡ τελευταίας ἀνταποκρίσεις μου
διότι ἀνωτέρω ἀνάγκη μὲ καλεῖ πλησίον σας. Επιφυ-
λάκτορεις οἵμως νὰ σᾶς γράψω περισσότερα διὰ τὴν ἐπιστρέ-
ψη, ὅπότε θὰ ὑπέργη τοῦ τὸ θέατρον." ΜΙΣΟΣ

στὰ νύχια καὶ μανθάνω διὰ ἔχουν ίκανη; ἀξίας πράγμα-
τα.... Τέτοια διτικά πρέπει κακμίας φορὰ νὰ κάμη κα-
νεις πᾶς δὲν τὰ βλέπει μέχρις διου φτειάστουν κάκμιας
κακή δουλειά καὶ τότε... . . . χράπ.. . . Κοπιάστε δώ!
— Σωτέο... Τέλος πάντων κάμε δι, τι σὲ φωτίσῃ δ
θεός.. . . Αἰντε στὸ καλό... "Αν μὲ ζητήσῃς θὰ μὲ εὔρεις
η στὸ θέατρο τὴν μετρίας γῆς τὴν μετρίας. Καλή θέατρο τὰς
μάτικ σου τέτταρας... . . Εκεῖνοι οι κλητῆρες κάμουν καὶ
κάτι δουλειαῖς ἀπὸ ἔξω καὶ ἔχε τὸν νοῦ νὰ μὴ μᾶς κο-
ροῦδεύσουν... . . Αἰντε στὸ καλό. τράχη.

— Ο θάλασσας μάγος.
— Βρέθη θὰ δώσω τῆς διηγείας; νὰ καταλαβήρ, που
ν' ἀφήσῃ τ' ὄνομά μου νάμι!

ΠΑΛΙΑΝΩΡΩΠΟΣ.